

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.532 van 2 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 4 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VAN ISTERDAEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 januari 2008 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 maart 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Itahari, gelegen in Sunsari district. Na uw studies zou u met drie andere personen in 2063 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2006-2007 volgens de Gregoriaanse kalender) in Itahari een school hebben geopend. Uw vriend, Bishnu Basnet (O.V. 6.201.955), bekleedde de functie van directeur van deze school en u werd aangesteld als vice-directeur en*

boekhouder. Van het verlof na het einde van de examens voor het jaar 2063 (2006-2007) maakten u en Bishnu gebruik om in de omgeving van jullie school op zoek te gaan naar nieuwe leerlingen voor het volgende schooljaar. Op 21/12/2063 (4 april 2007) werden jullie hierbij door twee personen op straat aangesproken. Onder het voorwendsel dat in hun wijk Laukhi mogelijks heel wat mensen geïnteresseerd waren om hun kinderen naar jullie school te sturen, namen ze jullie mee met hun motor om hierover ter plaatse informatie te verschaffen. Na vijf minuten stopten ze aan een wagen waarin gewapende personen zaten. Deze richtten hun wapen op jullie en maanden jullie aan in te stappen. Jullie werden vervolgens geblinddoekt en naar een afgelegen woning in Laukhi gebracht, waar jullie gedurende vijf dagen werden vastgehouden. Jullie belagers bleken lid te zijn van de politieke organisatie Madhesi Janadhikar Forum (MJF) en vroegen 150.000 Nepalese roepies losgeld per persoon voor jullie vrijlating. Jullie families gingen akkoord dit bedrag te betalen en op 26/12/2063 (9 april 2007) werden jullie vrijgelaten. Hierna hervatten jullie het normale leven. In de eerste week van de derde maand van 2064 (juni 2007) ontvingen u en Bishnu op school een brief van de militante groepering Janatantrik Tarai Mukti Morcha -Goit (JTMM-G) met de verplichting hun groepering financieel te steunen. Op 15/03/2064 (29 juni 2007) kwamen leden van deze organisatie naar jullie school en jullie betaalden hen toen elk 25.000 Nepalese roepies. Op 15/07/2064 (1 november 2007) ontvingen u en Bishnu andermaal een brief van een Madhesi-organisatie, ditmaal van de militante groepering Janatantrik Tarai Mukti Morcha-Jwala Singh (JTMM-JS). In deze brief eisten zij van jullie 200.000 Nepalese roepies omdat jullie Pahadis zijn. Ook eisten zij dat minstens de helft van de leraars op jullie school van Madhesi origine zouden zijn en dat leerlingen van Madhesi origine 50% korting kregen en dat wanneer hun groepering een staking afkondigde, jullie deze zouden naleven. Jullie kregen een maand de tijd om hun eisen in te willigen. Anders dreigden ze ermee jullie te ontvoeren en te doden. U en Bishnu waren het evenwel beu te moeten betalen en onder bedreiging te moeten leven. Na overleg met jullie families besloten jullie voor jullie veiligheid het land te verlaten. U reisde samen met Bishnu naar België. Op 02/08/2064 (18 november 2007) verliet u Itahari en vertrok naar Baranagar, waar Bishnu op dat moment verbleef. Van daaruit reisden jullie verder naar Delhi (India) waar jullie op 06/08/2064 (22 november 2007) aankwamen. Op 17 december 2007 namen jullie vanuit Delhi een vlucht naar Cassablanca (Marokko) met tussenstop in Dubai. Vanuit Marokko reisden jullie verder naar Senegal. Jullie verbleven van 18 tot 26 december 2007 in Senegal. Vervolgens keerden jullie vanuit Senegal met het vliegtuig terug naar Marokko, van waaruit jullie zonder in het bezit te zijn van een geldig verblijfsvisum voor Frankrijk naar Parijs vlogen. Op 26 december 2007 kwamen jullie aan in Parijs en van daaruit reisden jullie verder naar België. Jullie kwamen hier in België aan op 7 januari 2008 en nog diezelfde dag diende u hier een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u volgende documenten neer: verschillende attesten die betrekking hebben op de door u gevolgde studies; foto's van uw beroepsactiviteiten; de overlijdensakte van uw moeder; een bewijs van de gemeente Itahari, dd. 22 februari 2008, betreffende uw beroepsactiviteiten; een attest van de registratie van uw school; uw aanwezigheidslijst op deze school; het bewijs van de betaling van 150.000 Nepalese roepies aan het MJF; een bundel artikelen over de precaire situatie in uw district Sunsari; een CD met foto's afkomstig van de websites Kantipuronline en BBC en een kopie van de huwelijksakte van uw vader.”

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196).

Identiteit en reisweg.

3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen identiteitsdocumenten met foto neer die zijn voorgehouden identiteit kunnen staven. Verzoekers vertrek uit Delhi en tussenstop in Dubai en Marokko veronderstelt dat hij in het bezit was van deugdelijke documenten (zie documentatie toegevoegd aan het administratief dossier over de individuele controle van passagiers op de luchthavens). Hij beweert inderdaad met zijn eigen paspoort te hebben gereisd maar dit heeft hij afgegeven aan zijn "passeur" en deze niet te hebben teruggezien (gehoorverslag CGVS, 05.03.2008, p. 4). Verzoeker had eveneens een identiteitskaart, maar legt deze niet neer.
1. Verzoeker toont niet aan in de onmogelijkheid te zijn, zijn identiteit aan te tonen aan de hand van authentieke identiteitsdocumenten. Dit tast zijn geloofwaardigheid aan. Verzoeker toont niet aan door de Franse douane te zijn binnengelaten zonder een geldig visum. Bovendien kan bezwaarlijk verondersteld worden dat de Marokkaanse douane onbekend is met de strenge Europese visareglementering en verzoeker zonder geldig (transit)visum doorlaten. Verzoeker weerlegt de bevindingen van de Commissaris-generaal niet zodat deze bevindingen overeind blijven. Verzoeker bevestigt daarenboven dat hij legaal reisde (*Tot Frankrijk met eigen paspoort? Ja.*) zodat hij het nut van een dure mensensmokkelaar niet aantoonde en aldus evenmin aannemelijk maakt dat hij geen reisbescheiden kan voorleggen. Verzoeker geeft geen volle medewerking aan de asielinstanties wat minstens verwacht kan worden indien verzoeker op een ernstige wijze meent nood te hebben aan internationale bescherming. Verzoeker licht zijn onwaarachtige handelwijze niet toe zodat hij zijn vrees voor vervolging ontkracht.

Nopens de status van vluchteling en actuele vrees.

4. Verzoeker stelt als "Pahadi" slachtoffer te zijn van afpersing door de "Madhese", en vluchtte uit vrees "*voor alle politieke organisaties die opkomen voor de mensen van Madhesee-afkomst. Ik vrees door hen vermoord te worden.*" (stuk 9, vragenlijst, p.2)

1. Verzoeker legde verschillende documenten neer betreffende zijn studies en beroepsactiviteiten, voornamelijk foto's en cijferlijsten. Deze activiteiten worden door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist.
2. Verzoeker meent dat de toenadering tussen Pahadi en Madhese niet kan overtuigen terwijl de CGVS stelt: *"Wat uw problemen met militante politieke groeperingen in de Terai-regio (JTMM-G, JTMM-JS en MJF, etc) betreft, die opkomen voor meer rechten voor de van oorsprong uit deze regio afkomstige Madhesi bevolkingsgroep en die u viseerden omwille van uw etnische Pahadi afkomst, dient vooreerst te worden opgemerkt dat onderhandelingen tussen deze groeperingen en de Nepalese regering op 28 februari 2008 resulteerden in een eerste akkoord tussen de regering en de politieke coalitie United Democratic Madhesi Front (UDMF), waaronder onder meer MJF behoort. Met dit akkoord stemden de partijen die deel uitmaken van deze coalitie er onder meer mee in deel te nemen aan de aankomende verkiezingen voor een Grondwetgevende Vergadering. Dit akkoord kan als een belangrijke stap naar duurzame vrede in de Terai-regio aanzien worden en als een aanzet voor andere groeperingen in deze regio om via onderhandelingen tot een blijvende oplossing voor dit conflict te komen. Verder blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen dat uw problemen zich bovendien louter beperkten tot de Terai-regio en militante groeperingen die daar actief zijn."*
3. Verzoeker meent dat de objectieve landeninformatie waarop de CGVS zich steunt onvoldoende is en *"dat het CGVS zich vergist wanneer zij beweert dat er toenadering is tussen de regering en de Madhesi. De Madhesi is helemaal niet bereid om een akkoord te sluiten, zodat het leven van verzoeker nog steeds in gevaar is"*.
1. De loutere bewering van verzoeker dat hij vervolging vreest en dat de situatie in Nepal nog steeds niet is opgelost, volstaat niet om deze aannemelijk te maken. De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003), wat in casu niet het geval is. Verzoekers neergelegde documentatie is niet strijdig met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat steunt op relevante en betrouwbare mensenrechtenrapporten, informatie van nieuwszenders en meerdere Nepalese kranten. Verzoeker toont niet aan dat de bevindingen van de CGVS die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing onjuist zijn. Verzoeker was niet politiek actief. De toevoeging van onvertaalde documentatie over de moord op een kandidaat voor de verkiezingen is dan ook niet terecht. Verzoeker heeft buiten de feiten ingeroepen in onderhavige procedure geen andere moeilijkheden gehad in Nepal (*Omwille van welke persoonlijke problemen heeft u uw land ontvlucht? Kunt u hierbij chronologisch antwoorden? Na de beëindiging van het regime van de koning...*). Verzoeker begint zijn relaas in april 2007, acht maanden voor zijn vertrek, de huidige documenten over algemene onrust worden niet geconcretiseerd en uit verzoekers verklaringen blijkt niet dan hij hiervoor zijn land verliet. Verzoeker toont niet aan dat, voor zover nodig, hij ernstige pogingen ondernam om bescherming te zoeken bij zijn nationale overheid. Verzoeker kan zich aldus bezwaarlijk beroepen op de algehele situatie in Nepal.
4. Ten overvloede meent de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *"U hebt verder ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich vandaag de dag niet elders in Nepal, buiten de Terai-regio, zou kunnen vestigen om eventuele nieuwe aanvaringen met deze Madhesi-groeperingen uit de weg te gaan. U verklaarde dat uw*

veiligheid elders in Nepal niet afdoende gegarandeerd is, want dat deze groeperingen ook daar actief zouden zijn. Zo zouden zij ook in de hoofdstad Kathmandu aanslagen hebben gepleegd (gehoor CGVS p. 11). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die onder meer afkomstig is van UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees), blijkt evenwel dat voor burgers die bedreigd worden door het geweld in de Terai-regio er een relevant intern vluchtalternatief is in stedelijke gebieden buiten deze regio. Het UNHCR heeft geen weet van Madhesi-organisaties die buiten de Terai-regio actief jacht zouden maken op of personen zouden viseren die deze regio zijn ontvlucht en zich elders in Nepal hebben gevestigd. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.”

5. In zoverre er geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen dient te worden vastgesteld dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er terecht op wijst dat verzoeker zich elders kon vestigen in Nepal. Verzoeker betwist dat er een intern vluchtalternatief voorhanden is maar beperkt zijn verweer tot de loutere bewering dat hij *“had helemaal niet de keuze om een vluchtalternatief op poten te stellen. De keuze werd hem ontnomen op het ogenblik dat hij werd bedreigd met de dood. Verzoeker zag maar één optie om zichzelf in veiligheid te brengen en dat was vluchten uit Nepal, zover mogelijk daarvandaan”* maar weerlegt de informatie waar de Commissaris-generaal zich op baseert (UNHCR’s position on the international protection needs of asylum seekers from Nepal), en die de Raad betrouwbaar acht, niet. Verzoeker vroeg een internationaal paspoort aan wat zijn nationale overheid hem niet heeft geweigerd zodat hieruit kan worden besloten dat verzoeker niet in de negatieve aandacht stond bij zijn vertrek. Verzoeker maakt niet aannemelijk nood te hebben aan (internationale) bescherming.
6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Dit middel is ongegrond.

Nopens de subsidiaire bescherming.

5. Verzoeker meent *“dat er weldegelijk een reëel risico is op ernstige schade”* en *“dat er in ondergeschikte orde derhalve voldoende redenen bestaan om toepassing te vragen van een subsidiaire bescherming”*. Het verzoekschrift stelt: *“Het staat vast dat verzoeker niet naar Nepal kan terugkeren vermits hij wordt vervolgd en vermits zijn familie nog steeds wordt bedreigd. De kans is dus zeer reëel dat verzoeker bij terugkeer wordt opgepakt en gedood. Het staat buiten kijf dat er voldoende zwaarwegende gronden bestaan om in aanmerking te komen voor bescherming overeenkomstig art. 48/7 van de vreemdelingenwet.”*
1. De Raad merkt op dat de bepalingen betreffende de subsidiaire bescherming grondslag vinden in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/7 vooralsnog onbestaande is.
2. De bestreden beslissing stelt *“dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard [is] dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.”*

1. Verzoeker betwist de argumentatie van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en stelt: *“Willekeurig en veralgemeend geweld is niet gelijk te stellen met geweld t.a.v. bepaalde categorieën van personen, in casu t.a.v. bepaalde aanhangers van politieke partijen.”* Verzoeker stipt aan dat het *“voldoende is dat de kans op vervolging in hoofde van verzoeker redelijkerwijze mogelijk is”*, verwijzend naar de *“note on burden and standard proof in refugee claims, 16 december 1998”* van UNHCR en stelt *“Bovendien is er thans in Nepal nog steeds een grote vraag naar waakzaamheid. De veiligheidssituatie is nog steeds gespannen en labiel.”*
2. Voor zover in Nepal al sprake was van een conflict in de zin van artikel 48/4 § 2 c), spreekt verzoeker de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan het administratieve dossier toegevoegde informatie ook op dit punt niet afdoende tegen. Verzoeker voegt krantenartikels toe aan zijn verzoekschrift met betrekking tot recente gebeurtenissen in Nepal doch toont niet aan dat de kern van de informatie zoals weergegeven in de documenten die door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan het administratieve dossier zijn toegevoegd foutief is. Zoals hoger gesteld geeft verzoeker zelf aan dat hij voor april 2007 geen noemenswaardige problemen had en zijn problemen van lokale aard waren en van aanwijsbare oorsprong. Verzoeker toont niet aan dat hij, voor zover nodig, in de toepassing van artikel 48/5 §3 van de Vreemdelingenwet, geen bescherming kan vinden in een deel van zijn land van herkomst .
3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. De overige middelen kunnen de Raad niet in een andere zin doen besluiten.
4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 september 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken

dhr. B. PIL, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. PIL.

K. DECLERCK.